

valget har derfor intet Forslag stillet i denne Retning.

Udvalget har i Dvrigt ikke overset, at der er Anledning til at antage, at Fattiglovgivningen om ikke lang Tid vil undergaa Forandring navnlig med Hensyn til Reglerne om Forsørgelsesstedet m. m. Men ligesom det er umuligt at forudsige, i hvilken Retning disse Forandringer ville gaa, saa naerer Udvalget saa meget mindre Betænkelse ved dels at følge Regjeringsforslaget, dels at tilraade enkelte Ændringer i dette, som der saaledes vil om ikke lang Tid blive Leilighed til at overveie disse Forhold paany og at gjøre saadanne Forandringer i det nu Foreslaaede, som andre Grundsætningers Antagelse eller andre Erfaringer maatte give Anledning til.

Da dette Lovforslag er bygget paa den Forudsætning, at de Paagjældende have opgivet deres undersaatlige Forhold til Preussen og bevaret deres undersaatlige Forhold her i Riget, vilde det være et Misbrug at lade disse Personer nyde godt af Lovforslaget, saafremt de igjen traadte ud af det undersaatlige Forhold, og en Tilføielse derved synes derfor tilraadelig. Noget Eignende gjælder for det Tilfælde, at de erhverve en ny Forsørgelsesret i Udlandet. Vel kan det være vanskeligt i alle Tilfælde at erfare, hvorledes det i saa Henseende forholder sig, men Dplysning desangaaende vil dog i mange Tilfælde kunne faas. Tilsvarende Regler iagttages nu ifølge Indenrigsministeriets Skrivelse af 30te December 1871 (Ministerialtiddenden A. Sp. 269) ogsaa med Hensyn til sædvanlige Hjemstedsbeviser.

Det forekom Udvalget ønskeligt, at denne Betænkning havde kunnet ledsages med et Uddrag af de Aktstykker til Dplysning om Forhandlingerne med Preussen angaaende de udvandrede Slesvigeres Retstilting, som Regjeringen har fremlagt til Rigsdagsmedlemmernes Gjennemsyn, men det fornødne Samtykke dertil har Regjeringen ikke fundet at kunne give.

I Genhold hertil stilles følgende Ændringsforslag:

1) Som ny § 2 indstfydes:

„Indenrigsministeriet skal, hvor særegne Omstændigheder tale derfor, være bemyndiget til at bestemme, at de ommeldte Hjemstedsbeviser skulle meddeles saadanne i, de afstaaede Hertugdømmer fødte eller hjemmehørende Personer, der ere at betragte som danske Statsborgere, selv om de i Dvrigt ikke falde ind under Bestemmelsen i foranstaaende Paragraf, samt at saadanne Personer, naar de her i Landet blive trængende til Fattigunderstøttelse, ikke skulle være underkastede de gjældende Regler om Udlandings Hjemsendelse.“

(Hvis dette vedtages, bliver Forslagets § 2 og § 3 til § 3. og § 4.)

Til § 2.

2) (Hvis Nr. 1 vedtages). I 1ste Linie indstfydes efter „§ 1“: „og § 2“.

Til § 3.

3) Til Slutningen føies: „saafremt den Paagjældende ikke paa den Tid, da der bliver Spørgsmaal om at yde Fattighjælp, ved femtenaarigt uafbrudt Ophold i nogen Kommune her i Riget efter de hidtil gjældende Regler har erhvervet Forsørgelsesret i en saadan Kommune“.

Ny § 4 (hvis Nr. 1 vedtages, § 5).

4) „De i denne Lov omhandlede eller tidligere i samme Diemed udfærdigede ekstraordinære Hjemstedsbeviser kunne ikke længer gjøres gjældende, naar den i dem nævnte Person senere er indtraadt i statsborgerligt Forhold til en anden Stat end den danske eller i et fremmed Land har erhvervet Forsørgelsesret efter dets Lov.“

Ny § 5 (hvis Nr. 1 vedtages, § 6).

5) „Den foreløbige Lov af 25de August d. A. om Udstedelse af ekstraordinære Hjemstedsbeviser bliver gjældende, indtil nærværende Lov træder i Kraft.“

B. Christensen. S. P. Christensen.

Gad. Høgsbro. S. Jørgensen.

E. C. Larsen,
Formand og Ordfører.

Naben.

Schleppegrell,
Sekretær.

Steenstrup.